

απορρώξ

quarantine
public space
waiting/ listening
infra-ordinary
acoustic attention
acoustic trace
active listening

artpublicresearch.wordpress.com

✦ She did not wait, he did not wait. Between them, however, the waiting.

✦ The attention waits. He does not know if this attention is his, separated from him and waiting outside him. He remains only with it.

The attention that waiting gathers in him is destined not to arrive at the accomplishment of that which he awaits, but rather to let all accomplishable things diverge through waiting alone, the approach of the unaccomplishable.

22

Only waiting gives attention. Empty time, with no project, is waiting that gives attention.

Through attention, he was not attentive to himself, or to anything that was related to anything else, but rather was carried, by the endlessness of waiting, to the extreme limit that escapes waiting.

Waiting gives attention while withdrawing everything that is awaited.

Through attention, he has at his disposal the endlessness of waiting. This endlessness exposes him to that which cannot be awaited, while carrying him to the extreme limit that does not allow itself to be reached.

✦ There was no longer any danger other than the danger of words without attention.

Attention never left him; in it he was cruelly abandoned.

✦ He did not think that one utterance had more importance than another; each one was more important than all the others;

c1

12/20/2020 10:21:56 – 12/21/2020 09:21:20

62 ένας ήχος στο χώρο αναμονής

63 //

64 ////////////////

65 //////

66 ///

67 _____

68 _____

69 (το όνομά σας αναρτάται πάνω αριστερά (show the users of this pad)

73 Εκεί στέκομαι ακούγοντας το θροίσμα των φύλλων, τις ρόδες αυτοκινήτων στην άσφαλο,

74 μηχανήματα να δουλεύουν... Ξαφνικά ακούω απο τη γειτόνισσα να φωνάζει στον απέναντι "Γεια

75 σας τι κάνετε;". Από τη φωνή καταλάβαινες τη χαρά της. Ξαφνιάστηκα. Δεν το περίμενα. Σε ένα

76 κόσμο που είμαστε όλοι ξένοι μεταξύ μας, σα να με συγκίνησε.

80 Όμως οι αναμενόμενες γοργές μου αναπνοές από την έντονη ανάβαση στο σημείο μου είναι ο

81 ισχυρότερος ήχος μέχρι να βρω την ανάσα μου και να συνεχίσω την επεξεργασία του χώρου σαν

82 ασώματος ακροατής.

83

84 Ακούω ένα συνεχές βουητό το οποίο καλύπτει τα πάντα. Κι' όμως η ώρα 9 το πρωί και επικρατεί

85 ένα χάος από το κέντρο της Πάτρας μέχρι το κεφάλι μου. Μέσα σε αυτούς τους ήχους ακούγονται

86 άλλοι. (-----)

87

88

89

90 Στον σταθμό Αττική, που αρχικά ήταν άδειος, έχει πέσει σιωπή. Απουσία ήχου. Χρόνος αναμονής

91 17 λεπτά. Όσο τα λεπτά μειώνονται, η σιωπή φθίνει ποσοτικά αλλά όχι ποιοτικά. Ξεκινά με 1 βήμα,

92 2 ομιλίες, 1 ανακοίνωση από τα μεγάφωνα και πληθαίνει. Η κορύφωση απουσίας σιωπής έρχεται

με την άφιξη του ηλεκτρικού.

95

96 Σκύλος-σκύλοι, γάβγισμα- γαβγίσματα, ένας ήχος που έρχεται από μακριά και η εντασή του

97 αυξομειώνεται, παύση, γάβγισμα, παύση. Μοιάζει σαν συνομιλία σκύλων ή τσακωμό, που μερικές

98 στιγμές ακούγεται έντονα, άλλες αντηχεί στα αυτιά μου και άλλωτε δεν τον ακούω καθόλου. Τον

99 ακούω να πλησιάζει προς εμένα, μακριά, πλησιάζει, κοντά και ξαφνικά ο ήχος είναι δίπλα μου,

100 μόνο αυτόν ακούω. Είναι έντονος, σαν ένα καμπανάκι που χτυπάει με σταθερό ρυθμό και μετά

1 αργά μειώνεται και τελικά σταματάει τελείως.

101

102

103

104

5.

Πηγαίνετε στο σημείο αναμονής που επιλέξατε.

Παραμείνετε για κάποιο χρονικό διάστημα (ελάχιστο 10 λεπτά)

Κλείστε τα μάτια και: Ακούστε προσεκτικά τους ήχους της αναμονής.

c1. Maurice Blanchot, *Awaiting, Oblivion*, σ. 22-23

Μετά την εμπειρία της τηλεκπαίδευσης στο εαρινό εξάμηνο του 2020, το καλοκαίρι εκείνης της χρονιάς σχεδιάσαμε ένα νέο πειραματικό τρόπο μαθήματος για το επερχόμενο χειμερινό εξάμηνο του 2020-21. Χρησιμοποιήσαμε ως μέσο του μαθήματος την ίδια την επικοινωνιακή πλατφόρμα zoom των τηλε-συναντήσεων. Το zoom δοκιμάστηκε πειραματικά ως μέσο μιας υβριδικής περφόρμανς που ενεργοποίησε και συνέδεσε ζωντανά τους διαφορετικούς χώρους πίσω από τις οθόνες, με τις οποίες συμμετέχουμε σε μια τηλε-συνάντηση. Οι φυσικοί χώροι και το zoom έγιναν ταυτόχρονα χώροι δράσης και θέασης. Οι ασκήσεις είχαν τη μορφή σεναρίων που σκηνοθετήθηκαν με πρόβες και επιτελέστηκαν ζωντανά στο μάθημα από ομάδες τριών προσώπων. Τα πρόσωπα κινήθηκαν ταυτόχρονα στους αντίστοιχους χώρους τους, συντονίζοντας και μεταδίδοντας δράσεις και λόγους στην κοινή πλατφόρμα zoom, την οποία παρακολουθούσαν οι υπόλοιποι συμμετέχοντες ως θεατές.

Η διερεύνηση των χώρων της συλλογικής απομόνωσης στην πανδημία, συνεχίστηκε με ασκήσεις που καλούσαν τους συμμετέχοντες να κινηθούν, κατά τη διάρκεια του μαθήματος, εκτός της οθόνης και εκτός σπιτιού, στον έρημο δημόσιο χώρο και να επιστρέψουν, μεταφέροντας την εμπειρία τους με περφόρμανς ταυτόχρονης συγγραφής σε διαδικτυακά σημειωματάρια. Οι εργασίες διερεύνησαν, ακόμη, τις ανεπίσημες, ιδιωτικές στιγμές της αναμονής στον δημόσιο χώρο· την εμπειρία ενός χώρου συσχέτισης με τον/την άλλο/-η, που συμβαίνει στον πυκνό, ενδιάμεσο, μη-παραγωγικό χρόνο της αναμονής. Είναι ταυτόχρονα χρόνος επιθυμίας, αμφιβολίας, απουσίας κοινών συμβάντων και όξυνσης της ακουστικής προσοχής. Η ενεργή ακρόαση και οι πράξεις ήχου προτάθηκαν ως μέσα παρατήρησης και δράσης στον καθημερινό χώρο, όταν αναμένοντας, γίνεται ταυτόχρονα περισσότερο αισθητός και ανοίκειος. Ενεργοποιώντας αισθητηριακά ερεθίσματα και αισθητηριακές εμπειρίες εκτός της όρασης, που ήρθαν απρόσμενα στο προσκήνιο στην πόλη της πανδημίας, οι ασκήσεις αυτές προσφέρουν νέους τρόπους διερεύνησης του χώρου και νέες μεθοδολογίες για την εικαστική εκπαίδευση των αρχιτεκτόνων στην μετά την καραντίνα εποχή.

Πάνος Κούρος, Γιάννης Παπαδόπουλος

Τηλιακού Μυρτώ
Βάσω Αηδονίδου
Μάγκυ Καραγκούνη
Γιώργος Σαλίγκος
Γεωργόπουλος Γιώργος
Μπατίτσα Ακριβή-Ιωάννα
Πετσάβας Λάμπρος
Αφροδίτη Σταυρουλάκη
Χριστίνα Σιδεράκη
Μύριαμ Γεωργακοπούλου
Λυδία Παναγούλια
Γεράσιμος Θεοτοκάτος
Μαρία Μαλαταρά
Ανδρέας Μιχαλόπουλος
Ράνια Μηλιώνη
Ρόβα Χριστίνα
Ιωάννα Καντά
Δανάη Ασημακοπούλου
Βαλερά Σοφία
ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ
Άγγελος Ταμπακάς
Αλεξοπούλου Ειρήνη
Παπακωστοπούλου Κυριακή-Φωτεινή
Θανάσης Κότσαλης
ΓΩΡΟΥ ΙΩΑΝΝΑ
Τραυλού Αλεξάνδρα
Κουκουράκη Σοφία

Ευάγγελος Αθανάσιος Πρέντζας
ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑ
Χαρά Τσουρή
Μουστάκα Ελένη Ειρήνη
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΑ
Αθανασίου Κλαίρη
Γιώργος Γενοβέζος
Ζαμπία Σιγανού
Ελίνα Τράπαλη
Ιατρού Ευαγγελία
Σπυρόπουλος Παναγιώτης
Ντεντοπούλου Μαρία
Πολάτογλου Αντριάνα
Γαρεφαλάκη Ειρήνη
Μαρκοπούλου Μαρία
Κουρμούζη Γεωργία-Μιρέλα
Μπένος Θανάσης
Δουκάκου Μαρία Άννα
Φαράτζ Λάμπρος
Βλαχοπούλου Χριστίνα
ΧΑΤΖΗΣ ΜΙΧΑΗΛ
Αγγελική Φραντζή
Εύα Αρδαβάνη
Σιδηρόπουλος Γεράσιμος - Βκτωρ
Παπανικολάου Φωτεινή
Ντάκουλα Φαίη
Μαρούσα Στουπάκη

Γιωργος Χωτος
Μανιάτη Δήμητρα
ΜΑΡΙΑΝΘΗ ΑΣΤΕΡΗ
ΚΩΤΣΕΛΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
Πέτρος Πιτσιλαδής
Γεωργιάδη Παρασκευή
Ηλιάνα Πλιάτσικα
Θάνος Κωνσταντίνος
Θερμογιάννη Ελένη Ματίνα
Καμπούτση Ηλιάνα
Μπούρα Μαρία
Κτενόπουλος Βασίλειος
Καρίμ Αμπντέλ Μοέτου
αγγελική φραντζή
Χριστίνα Γεωργοπούλου
Ματίνα Χρονοπούλου
Δήμητρα Σδράλια
Βασίλης Γεωργιόπουλος
Θωμά Βασιλική
Παπαδακάκη Μαρία
Γιώργος Σιάτος
Τσαμουργκέλη Ίρις
Ισιδώρα Ρόδη
Καρίμ Αμπντέλ Μοέτου
Σταύρος Ζαχαρόπουλος
Παναγιώτης Σπυρόπουλος

απορρώξ

ένα ζωντανό αρχείο για δράσεις, πρότζεκτ, κριτικές εργασίες

επιμέλεια: Πάνος Κούρος, Γιάννης Παπαδόπουλος

σχεδιασμός ΟΜΠΛΟΣ

archivepublic@upatras.gr

Εργαστήριο έρευνας τέχνης στη δημόσια σφαίρα

Τμήμα Αρχιτεκτόνων, Πανεπιστήμιο Πατρών

aporrox

a living archive for actions, projects, critical works

edited by Panos Kouros and Yiannis Papadopoulos

design by OMBLOS

archivepublic@upatras.gr

Laboratory for Research in Art and the Public Sphere

Department of Architecture, University of Patras